

OKRESNÍ SOUD V Kladně

nám. Edvarda Beneše 1997, 272 55 Kladno

tel.: 312 278 790, fax: 257 005 054, e-mail: podatelna@osoud.kld.justice.cz, ID DS: dvtaerd

NAŠE ZNAČKA: 48 Si 3/2026
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Mgr. Petra Nováková
DNE: 14. ledna 2026

Pan

P. M., narozený

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Kladně jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl předsedkyní soudu Mgr. Petrou Novákovou ve věci žádosti o poskytnutí informace, kterou dne 5. 1. 2026 podal P. M., narozený, bytem, ,

takto:

Žádost o poskytnutí informací ze dne 4. 1. 2026, doručená Okresnímu soudu v Kladně dne 5. 1. 2026, kterou podal P. M., narozený, bytem, , a kterou žádá o informace:

„Zda je pravdivé sdělení Mgr. M. L. o tom, že nezávislého soudce nemusí trestná činnost zajímat, nebo zda je pravdivé sdělení Ministerstva vnitra ČR, že soudce právního státu má oznamovací povinnost a možnou trestnou činnost musí oznámit orgánům k tomu pověřeným,

zda Mgr. M. L. z Okresního soudu v Berouně má alespoň povinnost dodržovat občanský soudní řád v zastavení neproveditelné exekuce proti osobě, která s exekucí o vyklizení nemovitosti nemá už dávno nic společného, nebo zda má Mgr. M. L. výjimku jako v případě oznámení možného trestného činu při falšování spisových materiálů,

zda postup Mgr. M. L. v dalším exekučním řízení nehraničí s úmyslnou psychickou likvidací manželky žadatele, když ta má povinnost hradit úroky z prodlení za zmanipulované insolvenční řízení bez možnosti ovlivnit dobu trvání a Mgr. M. L. zřejmě záměrně ve svém rozhodnutí v příloze opět záměrně skrývá trestné činy svých kolegů soudců, byť vše detailně obdržela popsáno v samotném Návrhu na zastavení exekuce“

se **odmítá** podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 3 odst. 3, a § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odůvodnění:

Žadatel se žádostí ze dne 4. 1. 2026 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) domáhal po povinném subjektu poskytnutí shora určených informací.

Za správnost vyhotovení: Mgr. Petra Nováková

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory a vytváření nových informací.

Podle § 1 odst. 2 instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 13/2008-SOSV-SP ze dne 24. 7. 2009, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „instrukce“): *„Za informaci poskytovanou podle zákona se nepovažují stanoviska a názory, sdělení o budoucích rozhodnutích a vytváření nových informací, zejména nově vytvářený výklad právních předpisů. Vytvářením nových informací však není pouhý soubor či výňatek stávajících informací.“*

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011-83: *„unijní právo definuje pro účely práva na informace informaci jako obsah nebo část obsahu na jakémkoli nosiči (čl. 2 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru). Z toho vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu. Povinnost poskytovat informace tak vlastně směřuje pouze do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo alespoň podle názoru žadatele měly nastat). Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 68/2008–60 z 21. 5. 2009 nejsou informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím ani nehotové informace (např. koncept protokolu či rozhodnutí). Z uvedených právních úprav a jejího výkladu pak vyplývá, že žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu.“*

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56: *„poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7- § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá“.*

Povinný subjekt není původcem žádné z požadovaných informací, požadované informace představují výjimku z informační povinnosti soudu, tedy jeho informační povinnost dle shora citovaného zákona se na požadované informace nevztahuje. Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá jednoznačný závěr, že ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-33).

Povinný subjekt na základě uvedených skutečností podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl žádost žadatele, neboť požadovanou informací nedisponuje a není k tomu současně ani povinen.

Protože se na Okresní soud v Kladně obrácíte opakovaně s žádostí o poskytnutí informací, spočívajících v názoru soudu, právní expertízy, informací, jimiž soud nedisponuje, kdy opakovaně je poskytnutí těchto informací s odůvodněním odmítáno, sděluji Vám, že další Vaše žádosti o poskytnutí informací, které ze zákona Okresní soud v Kladně není povinen poskytovat, budou bez věcného vyřízení založeny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Krajského soudu v Praze do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Kladno 14. ledna 2026

Mgr. Petra Nováková
předsedkyně Okresního soudu v Kladně